บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงเวลาเกือบสี่สิบปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ประเทศไทยได้มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกิดขึ้นในประเทศ ทำให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมากทั้งในเรื่องการเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตจากภาคเกษตรกรรมมาเป็นภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น นอกจากนั้นแล้วการส่งเสริมของรัฐบาลโดยให้เมืองใหญ่ขยายตัวออกเป็นเมืองหลักในแต่ละภูมิภาค ซึ่งเป็นรูปแบบโครงสร้างเมืองที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลักทำให้เกิดการเข้าสู่ความเป็นเมือง (Urbanization) และการเติบโตของเมือง (Urban Growth) ในเมืองใหญ่ของแต่ละภูมิภาค (ดวงจันทร์ อาภาวัชรุตม์เจริญเมือง, 2537) การเติบโตของเมืองที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลางหรือขนาดเล็ก จะสัมพันธ์กับจำนวนประชากรและปริมาณมูลฝอยที่เพิ่มปริมาณมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นมูลฝอยจากบ้านเรือนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเศษอาหารที่เหลือจากการเตรียมการปรุงและการบริโภค รวมทั้งเศษกระดาษ พลาสติกและของที่ไม่ใช้แล้ว มูลฝอยจากโรงงานอุตสาหกรรมก็มีลักษณะต่างๆ แปรเปลี่ยนตามประเภทอุตสาหกรรมนั้นๆ มูลฝอยที่ถูกทิ้งอยู่ตามถนน แม่น้ำ ลำคลอง หรือที่สาธารณะต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นใบไม้ เศษกระดาษ ถุงพลาสติก ของเหลือใช้ รวมทั้งเศษดิน หิน เป็นต้น ซึ่งมูลฝอยที่เกิดขึ้นเหล่านี้ หากปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการเก็บรวบรวมนำไปกำจัดอย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากจะทำให้ชุมชนขาดความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยและน่ารังเกียจแล้ว ยังส่งผลก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมากมาย เช่น การปนเปื้อนของแหล่งน้ำ อากาศ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์ แมลง เชื้อโรค และมีการแพร่กระจายตัวของเชื้อโรค ตลอดจนก่อให้เกิดความรำคาญต่างๆ จากฝุ่นและควัน ตลอดจนเป็นต้นเหตุของอัคคีภัย ปัญหามูลฝอยที่เกิดขึ้นหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องพยายามหามาตรการ เพื่อแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและสถานการณ์ของปัญหาที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ที่ผ่านมาปรากฏว่าชุมชนไม่สามารถแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสาเหตุจากความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างต่อเนื่อง การมีผลผลิตทางเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดค่านิยมในการบริโภคสินค้าที่สูงขึ้นสร้างปัญหามูลฝอยมากขึ้นด้วย (ประสาน ตังสิกบุตร, 2542)

การจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่เขตเมือง โดยหน่วยงานระดับท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลเมืองพัทยา เทศบาลเมืองเชียงใหม่ และเมืองศูนย์กลางความเจริญในส่วนภูมิภาค ยังประสบปัญหาขยะ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

มูลฝอยเหลือตกค้างจากการเก็บขน ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยกระจัดกระจายอยู่ตามสถานที่ต่างๆ เนื่องจากมีความสามารถในการจัดเก็บขยะมูลฝอยได้ประมาณ 80 – 90 % ของขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด ส่วนวิธีการกำจัดยังไม่ถูกหลักสุขาภิบาลคือการนำขยะมูลฝอยไปเทกองกลางแจ้ง และมีการใช้เครื่องจักรไถกลบบ้างเป็นครั้งคราว แต่สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเกือบทุกแห่งไม่มีระบบป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อม เช่น การป้องกันน้ำเสียจากกองขยะมูลฝอยไหลลงสู่แหล่งน้ำ กลิ่น และการปลิวกระจายของขยะมูลฝอย เกิดปัญหาในเรื่องของกลิ่น แมลงวัน การทำให้น้ำเสีย ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อน ซึ่งการจัดการมูลฝอยในอนาคตมีแนวโน้มของปัญหามากยิ่งขึ้น เนื่องจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่ รูปแบบและองค์ประกอบของมูลฝอยจะมีความยากต่อการกำจัดมากยิ่งขึ้น การต่อต้านคัดค้านของประชาชนในการก่อสร้างสถานที่กำจัดมูลฝอยจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น การขาดแคลนที่ดินในการก่อสร้างศูนย์กำจัดมูลฝอย นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรธรรมชาติและพลังงานตลอดจนงบประมาณในการดำเนินงาน รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ยังเป็นประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้การจัดการมูลฝอยขาดประสิทธิภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ (กรมควบคุมมลพิษ, 2545)

เทศบาลเมืองแม่โจ้ตั้งอยู่ในเขตท้องที่อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยได้รับการยกฐานะจากเทศบาลตำบลเป็นเทศบาลเมืองแม่โจ้ เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2551 แต่เดิมเป็นเพียงสุขาภิบาลแม่โจ้ และได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแม่โจ้ เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 มีฐานะเป็นนิติบุคคล ปัจจุบันตั้งอยู่เลขที่ 15 หมู่ที่ 12 ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยเทศบาลเมืองแม่โจ้มีลักษณะเป็นชุมชนเมือง(คือชุมชนหนาแน่น หน้ามหาวิทยาลัยแม่โจ้) กับชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท มีพื้นที่ทั้งสิ้นประมาณ 19.46 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12,155 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 3 ตำบล คือ ตำบลหนองหาร ตำบลป่าไผ่ และตำบลหนองจ๊อม ประกอบด้วย 15 หมู่บ้าน ในปี 2552 มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 8,728 ครัวเรือน มีประชากรทั้งหมด 18,507 คน เป็นชาย 8,572 คน หญิง 9,935 คน (สำนักบริหารการทะเบียนเทศบาลเมืองแม่โจ้ ณ เดือน ธันวาคม 2553) รวมทั้งประชากรที่ทางเทศบาลฯ เรียกว่าประชากรแฝง ซึ่งได้เข้ามาอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล โดยไม่มีการแจ้งย้ายเข้ามาในทะเบียนบ้าน ได้แก่ ผู้ที่เข้ามาประกอบธุรกิจ มาทำงาน มาเยี่ยมญาติ และนักศึกษา เนื่องจากมีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ตั้งอยู่ในพื้นที่ของเทศบาล ทำให้ประชากรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น สภาพเศรษฐกิจและสังคมมีความเจริญก้าวหน้า

ในปีพ.ศ. 2549 มีปริมาณขยะสูงถึงวันละ 26.66 ตัน ต่อมาในปี พ.ศ. 2550 เทศบาลฯ จึงได้จัดทำโครงการ “เทศบาลร่วมใจ ลด แยก ของเหลือใช้เพื่อสิ่งแวดล้อม” ผลการดำเนินงานพบว่าปริมาณขยะในหลังคาเรือนที่เข้าร่วมโครงการลดลง 0.5 – 1 กก. / วัน / หลังคาเรือน และมีปริมาณขยะ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ทั้งหมด 16 ตัน/วัน เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ จากการขายขยะและการนำเอาเศษวัสดุและของเหลือใช้ มาทำผลิตภัณฑ์ต่างๆ ขายเพื่อสร้างอาชีพ แต่เนื่องจากไม่ได้มีการดำเนินงานโครงการคัดแยกขยะอย่างต่อเนื่อง และไม่ได้มีการขยายโครงการออกไปทั่วทุกหมู่บ้านในเขตเทศบาล รวมทั้งมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของประชากรในพื้นที่ ประกอบกับมหาวิทยาลัยแม่โจ้มีการรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2550 – พ.ศ. 2552) ทำให้มีจำนวนหอพักหมู่บ้านจัดสรร สถานประกอบการร้านค้า ร้านอาหาร สถานบันเทิงต่างๆ เพิ่มมากขึ้น เป็นเหตุให้ปริมาณขยะมีมากขึ้น ถึงแม้เทศบาลจะปรับเปลี่ยนเป็นการให้บริการจัดเก็บขยะในวันจันทร์ – ศุกร์ แต่ปริมาณขยะก็ยังคงมีมากทุกวัน ขยะที่ถูกนำมาทิ้งมีทั้งขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายได้และขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายไม่ได้ถูกนำมาทิ้งไว้รวมกัน โดยไม่มีการคัดแยกขยะมูลฝอย เพราะประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการตระหนักถึงปัญหาขยะ รวมถึงการเข้าไปให้บริการเก็บขยะไม่ได้ในบางพื้นที่ เพราะรถมีขนาดใหญ่เกินไปที่จะเข้าไปในซอยเล็ก ทำให้เกิดขยะตกค้างตามสถานที่ต่างๆ ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชนและส่งผลเสียต่อสุขภาพประชาชน ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมต่อชุมชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองแม่โจ้โดยเฉลี่ยปัจจุบันเทศบาลเมืองแม่โจ้ มีขยะประมาณวันละ 18.2 ตัน (กองสาธารณะสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลเมืองแม่โจ้, 2553)

ตาราง 1.1 ปริมาณขยะของ เทศบาลเมืองแม่โจ้ ในปี 2549-2553

ปี พ.ศ.	ปริมาณขยะ / วัน (ตัน)	ปริมาณขยะ / เดือน (ตัน)	ปริมาณขยะ / ปี (ตัน)
2549	26.66	800	9,000 – 9,600
2550	16	480	5,000 – 5,760
2551	24	720	8,000 – 8,760
2552	25.5	765	9,000 – 9,307
2553	18.2	546	6,662 – 7,000

ที่มา: เทศบาลเมืองแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่, 2553

ปัจจุบันเทศบาลได้นำโครงการคัดแยกขยะขึ้นมาจัดทำอีกครั้ง โดยรณรงค์ให้ประชาชนทำการคัดแยกขยะเปียกและขยะแห้ง พร้อมทั้งจัดหาร้านรับซื้อขยะรีไซเคิลให้เข้ามารับซื้อขยะรีไซเคิลจากประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน ทั้งนี้เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน อีกส่วนหนึ่งเป็นรายได้ของหมู่บ้านที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมในหมู่บ้าน และเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในชุมชน โดยขณะนี้มีเพียง 3 หมู่บ้านเท่านั้นที่ได้เข้าร่วมโครงการ จากการสังเกตของผู้วิจัยถึงวิธีการทิ้งขยะในชุมชนพบว่า มีประชาชนเพียงบางส่วน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ที่มีการคัดแยกขยะให้ถูกประเภทก่อนทิ้ง ส่วนใหญ่จะคัดแยกขยะเปียกและขยะแห้งเท่านั้น ซึ่งขยะเปียกจะกำจัดโดยเทให้สัตว์เลี้ยงกินหรือเททิ้งตามพื้นที่ว่างในบริเวณบ้าน แต่ขยะประเภทพลาสติก โลหะ และขยะอันตรายจะทิ้งรวมกัน การกำจัดจะนำขยะทิ้งในภาชนะของเทศบาลหรือใส่ถุงเก็บขยะสีดำแล้วมัดปากถุงและให้เทศบาลมาจัดเก็บเพื่อนำไปกำจัด รวมทั้งวิธีการเผา (นิกร ไชยศรี, 2548 อ้างใน กัญญา จาอ้าย, 2549) ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่มีความคิดที่ว่า ปัญหาขยะมูลฝอยไม่ใช่เป็นปัญหาของตนเองแต่เป็นของผู้นำชุมชน ซึ่งแท้จริงแล้วในการจัดการขยะมูลฝอยเป็นปัญหาร่วมของทุกคนและเป็นปัญหาสังคม ที่ประชาชนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการการจัดการกับปัญหาขยะมูลฝอย ทั้งในฐานะเป็นผู้สร้างและเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหานั้นๆ ในการปฏิบัติการที่สำคัญคือบุคคลจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ มีจิตสำนึก ตลอดทั้งมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรู้ในคุณค่าของการปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยก่อนที่จะนำไปทำลายได้ถูกต้อง

โดยงานวิจัยที่ผ่านมามีการศึกษาในประเด็นที่ต่างกันไป เช่น การวิเคราะห์การกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลแม่โจ้ ของธานี กิจหรารักษ์ (2549) ศึกษาถึงการจัดการขยะของประชาชนในชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่มักมีการกำจัดขยะโดยทิ้งขยะในภาชนะของเทศบาล เพื่อให้เทศบาลมาจัดเก็บและนำไปกำจัด โดยเสียค่าบริการให้แก่เทศบาลในการจัดเก็บขยะเดือนละ 30 – 100 บาท รวมทั้งใช้วิธีการกำจัดขยะโดยการเผา ประชาชนบางส่วนไม่มีการแยกขยะแห้งและขยะเปียกก่อนทิ้ง ประเภทของขยะในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเศษอาหาร ผัก ผลไม้ และกระดาษ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะในชุมชนยังมีน้อย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิ่งกาญจน์ บุญมา (2544) ลักขณา ภู่สว่าง (2547) และมาริสา สุรินทร์(2551) ซึ่งผลจากการศึกษาโดยรวมพบว่า ประชาชนยังขาดความตระหนัก ขาดจิตสำนึก ที่จะช่วยกันลดปริมาณขยะ การจัดการขยะตั้งแต่ระดับครัวเรือนไปจนถึงระดับชุมชนและสังคมขนาดใหญ่ ถึงแม้จะมีองค์กร/หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดการขยะอยู่แล้ว แต่สิ่งสำคัญคือต้องได้รับความร่วมมือจาก

ประชาชนในการจัดการขยะในทุกๆ ด้าน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนจะต้องมีจิตสำนึกเกี่ยวกับวิกฤตการณ์สิ่งแวดล้อม ตามแนวคิดของนิเวศน์วิทยาแนวลึก ซึ่ง (Arne Naess 1973, อ้างใน สัณฐิตา กาญจนพันธุ์, 2547) ได้ให้ความเห็นว่า วิกฤตการณ์สิ่งแวดล้อมมีหลายมิติ มิติที่สำคัญมิติหนึ่งคือวิกฤตการณ์ของจิตสำนึก หากสังคมจะปรับเปลี่ยนวิธีปฏิบัติต่อธรรมชาติ ต่อสภาพแวดล้อมหรือระบบนิเวศน์ จะต้องเปลี่ยนความคิดเรื่องตัวตนของปัจเจกบุคคลแต่ละคนว่าเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ของระบบนิเวศที่อาศัยอยู่ เมื่อเปลี่ยนความคิดนี้ได้ก็จะสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมที่มีต่อธรรมชาติและระบบนิเวศได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงเกิดแนวคิดที่ว่า การแก้ไขปัญหาขยะในชุมชนควรเริ่มแก้ไขที่ต้นเหตุหรือผู้ก่อให้เกิดขยะนั่นก็คือประชาชนในชุมชน หากประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ มีความตระหนักถึงผลเสียที่เกิดขึ้นตามมาจากการจัดการขยะที่ไม่ถูกวิธี และมีจิตสำนึกถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงการมีจิตสำนึกที่จะเข้ามามีส่วนร่วมบริหารจัดการขยะในชุมชน เพื่อให้พฤติกรรมการทิ้งและการจัดการขยะมูลฝอยก่อนที่จะนำไปทำลายของประชาชนเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น ปริมาณขยะในชุมชนก็จะลดลง การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาที่เจาะจงเลือกพื้นที่ของเทศบาลเมืองแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ และกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะทราบถึงความรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรมการทิ้งและการจัดการขยะของประชาชน การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน รวมทั้งปัญหา อุปสรรคและแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน มาใช้เป็นแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนเทศบาลเมืองแม่โจ้ให้มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการทิ้งและการจัดการขยะมูลฝอยในครัว- เรือนของประชาชน
2. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนในเขตเทศบาลเมืองแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนในเขตเทศบาลเมืองแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน

1.3 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง พฤติกรรมการทิ้งขยะ พฤติกรรมการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนนำไปกำจัด การเก็บรวบรวมขยะ การกำจัดขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแม่โจ้ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะ หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแม่โจ้ เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน ในด้านความสนใจและการเข้าร่วมประชุมรับฟังปัญหา เสนอความคิดเห็นในการแก้ปัญหาขยะในชุมชนการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะในชุมชน และการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะในชุมชน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง ปัจจัยภายในส่วนบุคคล ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจและความตระหนัก และปัจจัยภายนอก ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะ บทบาทของผู้นำชุมชนในการจัดการขยะ การรณรงค์เกี่ยวกับการจัดการขยะของชุมชน การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ

ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะ หมายถึง ระดับความรู้ ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยให้ถูกวิธี ตั้งแต่การทิ้งขยะ การคัดแยกขยะ และการนำขยะไปกำจัด สาเหตุของการเกิดปัญหา ผลกระทบจากปัญหาขยะมูลฝอย

ความตระหนักต่อการจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง ระดับของการรับรู้และการเห็นคุณค่าในการจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกวิธีเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อตนเองและสังคมส่วนรวม รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน

การรับรู้ข่าวสาร หมายถึง วิธีการ/รูปแบบในการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนจากแหล่งต่างๆ เช่น วิทยุ/โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หอกระจายข่าวของหมู่บ้าน รถประชาสัมพันธ์ของเทศบาล เอกสารเผยแพร่ของเทศบาล เพื่อนบ้าน ผู้นำชุมชน/คณะกรรมการในชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ สมาชิกสภาเทศบาล การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน และการเข้าร่วมประชุม/อบรม เป็นต้น รวมถึงความถี่ในการได้รับข่าวสาร

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงลักษณะการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะในชุมชนเทศบาลเมืองแม่โจ้ การให้ความร่วมมือและการให้ความสำคัญต่อการจัดการขยะของประชาชน ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำมากำหนดเป็นแนวทางในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะในพื้นที่เทศบาลเมืองแม่โจ้

2.ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการขยะของเทศบาลเมืองแม่โจ้ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved